

Oskar, Kadri ja ristikhein

Selline koolikirjandi kirjutamise tunne on mind hetkel aja ja olude sunnil haaranud, sest mu kullakallis kooliõde, kunagise Rakvere internaatkooli kasvandike kokkutuleku korralduskomisjoni üks asjapulkaadest poolenisti käskis kooli aastapäeva puhul kirjutada, kui hea see kool, mis 1956. aastal sündis ja 1979. aastal kahjuks otsa sai, ikka oli. Ja et täna saame Rakveres Piiri 8 kokku.

Nii see nüüd on küll, et oma vana hea kooli sammaste vahelt teele läkitatud inimesed tahavad täna üle pika aja taas üksteist silmast silma näha ja õpetajaid, kasvatajaid, kõõgi- ja muid tädisid, kes meile elutee hakatusel toeks olid, südamest tänada.

Täna kinnitavad kokkutulnud kunagiste kaunitate aastate mälestuseks pidulikult pisukese kivitahvlikese vana koolitäre esi-seinale ja mälestavad til-lukese leinaseisakuga neid, kes saatuse tahtel jõudnud sinna, kuhu tee meid kõiki ükskord viib.

Aga kui teid, kulla inimesed, päriselt huvitab meie kooli elu, siis lugege, palun, ilusti läbi Lutsu "Kevade", Rannamaa "Kasuema", ja siis, kui näppu juhtub, ka meie, internaatkooli vilistlaste, mälestuster-aamat, mis just äsja ilmaval-gust nägi.

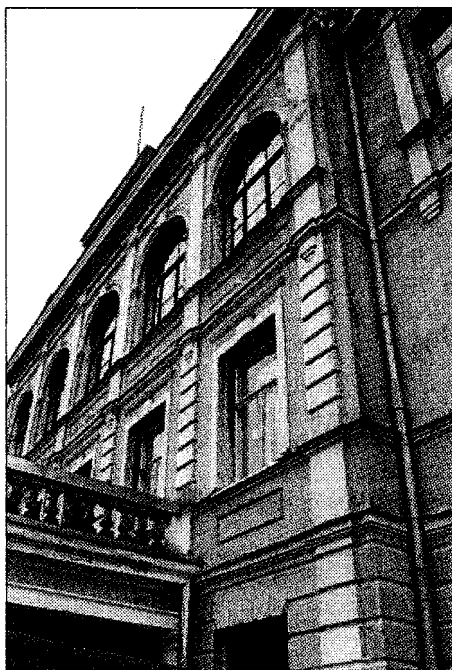
Hingeõpetusest

Eks me peale selle saime ka muidu haridust ja isegi kutse-õpet, mille vajalikkuse juurde tänapäeval taas miskitpidi jõutud. Õpetati poistele puutööd, tüdrukutele õmblemist, ja neist, kes soovisid hoopis lapsi kasvatada, said pioneerijuhid. Ja mis see pioneerindus muud oli kui praegune skautlus.

Hingeõpetus, mida meile päevast päeva, hommikust õhtuni lahkelt jagati, seisnes selles, et pidid õppima ennast ja oma kodu korras hoidma ning

Sulev Kool

kirjamees

pisemate põngerjate eest hoolt kandma. Nii et sai pestud, küüritud, rohitud, kartuleid kooritud, ja mida kõike veel, et vähe polnud. Kodu nagu kodu ikka, mis sest, et internaat.

Ja võib-olla erinesime teis-test, tavalistest lastest, selle poolest, et meil oli kõva kambavaim.

Me võisime küll, ja nii vahel juhtuski, omavahel näägel-da ja kiskuda, aga kui keegi nii-öelda linna

"Sai küüritud, rohitud, kartuleid kooritud, ja mida kõike veel, et vähe polnud. Kodu nagu kodu ikka, mis sest, et internaat."

Sulev Kool

Ei oleks vist õige lähemalt pajatada, kes meie koolitäre oli Laur, köster, Lible, Toots, Teele, Arno, Kuslap, Imelik või siis näituseks Kadri – kõiki oli. Ja igaüks käis pärast enda järel koolivärvate sulgemist oma eluteed. Aga kui täna peaks sö-

na võtma, siis ütleks vist nii, et me täname selle hoole ja armastuse eest, mis te meile, kallid asevanemad, eluteele kaasa andsite. Ja et kui meil poleks olnud võimalust siin koolis käia, oleks võinud minna veel sandimini.

Mere- ja jutumehed

Tavaliselt, mõneti naljakas küll, kiputakse kooli aastapäeva puhul nõnna-öelda esile tõstma parimaid õpetajaid ja õpilasi. Ja et missuguse tähtsa või muidu vaimlise posti otsa keegi vilistlastest on jõudnud.

Mu meelest pole see-sugune esitlemine siiski kuigi kaunis, sest, vaata-mata ilmavaatamisele ja riigikorrale, on ikka iga amet au sees ning eks elu ole teadagi üks tõkke-jooks.

Mistõttu peaks iga-mees, kel kuidagi on õnnestunud vähemasti kuld-sesse keskikka jõuda, saa-ma tolle kunagi väga hin-natud VTK kuldmärgi – et valmis tööks ja kaitseks.

Rakvere internaatkoolist on tulnud meremehi, puidumehi, pilli- ja pulli-mehi, lavastajaid, koolimehi, kirjanikke, postiljone, poliitiku-d ja keda kõike veel, kus-juures meil on isegi üks eru-kindral, vaat sedasi.

Ja kui nüüd – aga teistivi-st ei võigi – lõpetada see ju-tuke päevakohaselt pisukese peokõnega, siis sooviksin järg-mist:

"Kallid koolivennad ja kooli-õed!

Tõstke see pisike pits täna helge kooliaja meenutuseks, tänutäheks neile, kes teid raja-otsale aitasid, mälestuseks nei-le, keda meie seas enam pole ... ning iseenda terviseks. Ja las pöruda maa piduritmist ja küllap annab jumal ka päikest. Ikka edasi, Kentuki poisid!

Ja siis veel, et täna õhtul, nagu arvata, mängib mõni meie kooli Imelik kannelt – oli ju meitel pillimehi rohkem kui üks - ja Toots võtab Tali pruu-di tantsima.

Ristikuga, sõbrad, on aga sihukesed lood, et alati annab puuduva lehe juurde mõelda. Las ta siis õitseb, see ristik, ja sügis on veel kaugel."